

„Mă voi ridica”

Sabat după-amiază

De memorat: Psalmii 12:5

„Pentru că cei nenorociți sunt asupriți și pentru că săracii gem, acum”, zice Domnul, „Mă scol, și aduc mântuire celor obijduiți.”

Epoca noastră nu este singura în care răul, nedreptatea și oprimarea fac ravagii. Psalmiștii au trăit și ei într-o astfel de eră. Prin urmare, pe lângă altele, psalmii sunt și forme de *protest* împotriva violenței și asupririi din lume. Este protestul lui Dumnezeu, al nostru și al psalmiștilor.

Da, Domnul este îndelung răbdător și Își stăpânește mânia în marea Lui îndurare, pentru că dorește ca nimeni să nu piară, ci toți să vină la pocăință și să își schimbe căile (2 Petru 3:9-15). Și, deși momentul ales de Dumnezeu pentru a interveni nu coincide întotdeauna cu așteptările umane, va veni ziua judecății lui Dumnezeu (Psalmii 96:13; 98:9). Nu trebuie decât să ne încredem în El și în promisiunile Sale, până când va veni ziua aceea. Numai Creatorul al cărui tron este întemeiat pe neprihănire și pe dreptate (89:14; 97:2) poate oferi, prin judecata Sa suverană, stabilitate și prosperitate lumii. Aspectul dublu al judecății divine include eliberarea celor asupriți și distrugerea celor răi (7:6-17).

Aceasta este ceea ce ni s-a promis și se va întâmpla, fără îndoială, într-o zi, dar la vremea stabilită de Dumnezeu, nu de noi – așa cum accentuează psalmistul.

Duminică, 4 februarie

Un războinic măreț

1. Citește Psalmii 18:3-18; 76:3-9,12 și 144:5-7. Cum este descris Domnul în aceste texte? Ce transmit aceste imagini despre disponibilitatea lui Dumnezeu de a-Și elibera poporul?

Psalmii 18:3-18

³ Eu strig: „Lăudat să fie Domnul!” și sunt izbăvit de vrăjmașii mei.

⁴ Mă înconjuraseră legăturile morții, și mă îngroziseră râurile pieirii;

⁵ mă înfășuraseră legăturile mormântului, și mă prinseseră lațurile morții.

⁶ Dar, în strîmtoarea mea, am chemat pe Domnul, și am strigat către Dumnezeul meu: din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui.

⁷ Atunci s-a sguduit pământul și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat, și s-au clătinat, pentru că El se mâniase.

⁸ Din nările Lui se ridica fum, și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țîșneau din ea.

⁹ A plecat cerurile, și S-a pogorât: un nor gros era sub picioarele Lui.

¹⁰ Călărea pe un heruvim, și sbura, venea plutind pe aripile vântului.

¹¹ Întunerecul Și-l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri.

¹² Din strălucirea, care se răsfrângea înaintea Lui, ieșeau nori, care aruncau grindină și cărbuni de foc.

¹³ Domnul a tunat în ceruri, Cel Prea Înalt a făcut să-I răsune glasul, cu grindină și cărbuni de foc.

¹⁴ A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă.

¹⁵ Atunci s-a văzut albia apelor, și s-au descoperit temeliile lumii, la mustrarea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale.

¹⁶ El Și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari;

¹⁷ m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, care erau mai tari decât mine.

¹⁸ Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strîmtorării mele; dar Domnul a fost sprijinul meu.

Psalmii 76:3-9,12

³ acolo a sfărîmat El săgețile, scutul, sabia, și armele de război.

⁴ Tu ești mai măreț, mai puternic decât munții răpitorilor.

⁵ Despoiați au fost vitejii aceia plini de inimă, au adormit somnul de apoi; n-au putut să se apere, toți acei oameni viteji.

⁶ La mustrarea Ta, Dumnezeuul lui Iacov, au adormit și călăreți și cai.

⁷ cât de înfricoșat ești Tu! Cine poate să-Ți stea împotriva, când Îți izbucnește mânia?

⁸ Ai rostit Hotărârea de la înălțimea cerurilor; pământul s-a îngrozit și a tăcut,

⁹ când S-a ridicat Dumnezeu să facă dreptate, și să scape pe toți nenorociții de pe pământ.

¹² El frânge mândria domnitorilor, El este înfricoșat pentru împărații pământului.

Psalmii 144:5-7

⁵ Pleacă cerurile, Doamne, și pogoară-Te! Atinge munții, ca să fumege!

⁶ Fulgeră, și risipește pe vrăjmașii mei! Aruncă-Ți săgețile, și pune-i pe fugă!

⁷ Întinde-Ți mâinile de sus, izbăvește-mă și scapă-mă din apele cele mari, din mâna fiilor celui străin,

Aceste imnuri Îl laudă pe Dumnezeu pentru puterea Lui uimitoare asupra forțelor răului, care Îi amenință poporul. Dumnezeu este descris în măreția Lui ca Războinic și Judecător. Imaginea lui Dumnezeu de războinic este frecventă în psalmi și evidențiază asprimea și graba răspunsului lui Dumnezeu la strigătele și suferința poporului Său.

„Domnul a tunat în ceruri, Cel Preaînalt a făcut să-I răsunе glasul cu grindină și cărbuni de foc. A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă. Atunci s-a văzut albia apelor și s-au descoperit temeliele lumii, la muștrarea Ta, Doamne, la vuetul suflării nărilor Tale” (Psalmii 18:13-15).

Absoluta determinare și amplexare a acțiunii lui Dumnezeu ar trebui să risipească orice dubiu cu privire la incredibila Lui grijă și compasiune pentru cei care suferă sau cu privire la capacitatea Lui de a învinge răul. Nu trebuie decât să așteptăm ca El să treacă la acțiune. De fapt, chiar și atunci când oameni ai lui Dumnezeu, precum David, au fost implicați în război, victoria nu a venit prin mijloace omenești. În multe din bătălii cu dușmanii poporului lui Dumnezeu, regele David L-a laudat pe Dumnezeu ca singurul care a obținut toate victoriile. I-ar fi fost ușor să își asume meritele pentru cele întâmplare, pentru multele lui succese, dar David nu gândea în acești termeni. Știa care era sursa puterii lui.

Deși declară că Domnul îi deprinde mâinile cu lupta (18:34), nicăieri în psalmi David nu se bazează pe capacitățile lui militare. În schimb, Domnul luptă pentru David și îi asigură reușita (18:47,48). În cartea psalmilor, regele David, cunoscut ca un războinic biruitor, își asumă rolul de muzician priceput și Îl laudă pe Domnul ca unic Izbăvitor și Susținător al poporului Său (144:10-15). Lauda la adresa lui Dumnezeu și rugăciunea înălțată către El sunt sursele de putere ale lui David, care sunt mai tari decât oricare armă. Numai Dumnezeu este demn de încredere și închinare.

Oricare ar fi succesul, darurile și aptitudinile pe care le ai, de ce trebuie să-ți amintești mereu de sursa lor? În ce pericol de afli dacă uiți de sursă?

Luni, 5 februarie

Dreptate celor asupriți

2. Citește Psalmii 9:18; 12:5; 40:17; 113:7; 146:6-10; 41:1-3. Care este mesajul acestor texte, inclusiv pentru noi astăzi?

Psalmii 9:18

Căci cel nenorocit nu este uitat pe vecie, nădejdea celor sărmani nu piere pe vecie.

Psalmii 12:5

„Pentru că cei nenorociți sunt asupriți și pentru că săracii gem, acum”, zice Domnul, „Mă scol, și aduc mântuire celor obijduiți.”

Psalmii 40:17

Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul Se gândește la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu: nu zăbovi, Dumnezeule!

Psalmii 113:7

El ridică pe sărac din țărână, înalță pe cel lipsit din gunoi.

Psalmii 146:6-10

⁶ El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El ține credincioșia în veci.

⁷ El face dreptate celor asupriți; dă pâine celor flămânzi: Domnul izbăvește pe prinșii de război;

⁸ Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei încovoiați; Domnul iubește pe cei neprihăniți.

⁹ Domnul ocrotește pe cei străini, sprijinește pe orfan și pe văduvă, dar răstoarnă calea celor răi.

¹⁰ Domnul împărățește în veci; Dumnezeul tău, Sioane, rămâne din veac în veac! Lăudați pe Domnul!

Psalmii 41:1-3

¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește;

² Domnul îl păzește și-l ține în viață. El este fericit pe pământ, și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașilor lui.

³ Domnul îl sprijinește, când este pe patul de suferință: îi ușurezi durerile în toate boalele lui.

Dumnezeu manifestă o grijă deosebită pentru dreptatea asigurată mai multor categorii de persoane vulnerabile, inclusiv cei săraci, lipsiți, asupriți, orfani, văduve, văduvi și străini. Psalmii, la fel ca Legea și Profeții, sunt clari în această privință (Exodul 22:21-27; Isaia 3:1315). Mulți psalmi folosesc expresia „sărac și lipsit” și evită să îi prezinte pe cei oprimați în termeni exclusiv naționali și religioși. Lucrul acesta are ca scop evidențierea preocupării universale a lui Dumnezeu pentru întreaga omenire. Expresia „sărac și lipsit” nu este limitată la sărăcia materială, ci semnifică și vulnerabilitate și neajutorare. Expresia face apel la compasiunea lui Dumnezeu și transmite ideea că cel în suferință este singur și nu are alt ajutor în afară de Dumnezeu. Formularea „sărac și lipsit” trimite și la sinceritatea, loialitatea și iubirea omului față de Dumnezeu atunci când își mărturisește totala dependență de El și când renunță la orice urmă de autoafirmare și de încredere în propriile puteri.

În același timp, grija pentru cei cu lipsuri (Psalmii 41:1-3) demonstrează credințioșia oamenilor față de Dumnezeu. Răul comis asupra celor vulnerabili era un păcat deosebit de grav în cultura biblică (Deuteronomul 15:7-11). Psalmii îi inspiră pe credincioși să își ridice glasul împotriva oricărei forme de oprimare.

Psalmii mai evidențiază și cât de inutilă este încrederea în mijloacele omenești efemere ca sursă supremă de înțelepciune și siguranță. Poporul lui Dumnezeu trebuie să reziste ispitei de a căuta salvarea la liderii și la instituțiile omenești, mai ales atunci când acestea sunt în contradicție cu căile lui Dumnezeu.

În harul Său, Domnul nostru S-a identificat cu cei săraci, devenind El Însuși sărac, pentru ca prin sărăcia Lui mulți să se îmbogățescă (2 Corinteni 8:9). Printre bogățiile lui Hristos se numără eliberarea de orice asuprire adusă de păcat, iar El ne promite viața veșnică în împărăția lui Dumnezeu (Apocalipsa 21:4). Isus Hristos împlinește făgăduințele din psalmi în calitate de Judecător divin, care va judeca orice nelegiuire comisă asupra celor vulnerabili, precum și neglijarea datoriei pe care o avem față de ei (Matei 25:31-46).

Cât de des te gândești la cei „săraci și lipsiți” dintre noi și ce faci pentru ei? Ce poți face, de exemplu, pentru persoanele private de libertate?

Marți, 6 februarie

„Până când veți judeca strâmb?”

Dumnezeu le-a dat liderilor lui Israel autoritatea de a menține dreptatea în țară (Psalmii 72:1-7,12-14). Regii lui Israel trebuiau să își exercite autoritatea în concordanță cu voia lui Dumnezeu. Preocuparea centrală a conducerii trebuia să fie asigurarea păcii și a dreptății în țară și grija pentru categoriile sociale dezavantajate. Numai în aceste condiții țara și întregul popor aveau să prospere. Tronul regal este consolidat de fidelitatea față de Dumnezeu, nu de puterea omenească.

3. Citește Psalmul 82. Ce se întâmplă când conducătorii pervertesc dreptatea și îi asupresc pe cei pe care trebuie să îi protejeze?

Psalmul 82

¹ (Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu stă în adunarea lui Dumnezeu; El judecă în mijlocul dumnezeilor.

² - „Până când veți judeca strâmb, și veți căuta la fața celor răi? -

³ Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului,

⁴ Scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi.”

⁵ Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep nimic, ci umblă în întuneric; de aceea se clatină toate temeliiile pământului.

⁶ Eu am zis: „Sunteți dumnezei, toți sunteți fiii ai Celui Prea Înalt.”

⁷ Însă veți muri ca niște oameni, veți cădea ca un domnitor oarecare.” -

⁸ Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul! Căci toate neamurile sunt ale Tale.

În Psalmul 82 Dumnezeu Își rostește sentințele în dreptul judecătorilor corupți din Israel. În mod clar, „dumnezeii” (82:1,6) nu sunt nici zei păgâni, nici îngeri, pentru că aceștia nu au fost niciodată însărcinați să facă dreptate poporului lui Dumnezeu, prin urmare, nu puteau fi judecați că nu au împlinit această sarcină. Acuzățiile enumerate în versetele 2-4 evocă legile din Tora, identificând „dumnezeii” ca liderii lui Israel (Deuteronomul 1:16-8; 16:18-20; Ioan 10:33-35). Dumnezeu îi verifică pe „fiii oamenilor” dacă judecă drept și le pronunță pedeapsa, pentru că au fost găsiți nedrepti. Liderii se clatină în întuneric fără cunoaștere (Psalmii 82:5) pentru că au abandonat legea lui Dumnezeu, lumina (119:105). Scriptura susține cu tărie ideea că Domnul este singurul Dumnezeu. Dumnezeu hotărăște să împartă conducerea lumii cu lideri omenești rânduiți de El ca reprezentanții Săi (Romani 13:1). Cât de des însă, acești reprezentanți omenești au folosit greșit autoritatea care le-a fost dată, atât în istorie, cât și în prezent?

Psalmul 82 demască și ia în derâdere apostazia unor conducători care se credeau „dumnezei”, mai presus de ceilalți oameni. Deși le-a acordat liderilor israeliți autoritatea și favoarea de a se numi „fii ai Celui Preaînalt” și de a fi reprezentanții Lui, Dumnezeu renunță la acești conducători răi. Dumnezeu le amintește că sunt muritori și supuși aceluiași legi morale ca restul oamenilor. Nimeni nu este mai presus de legea divină (82:6-8). Dumnezeu va judeca întreaga lume. Și poporul lui Dumnezeu va trebui să Îi dea socoteală. Atât conducătorii, cât și oamenii de rând ar trebui să urmeze exemplul Judecătorului divin și să își pună speranța supremă în El.

Ce fel de autoritate deții asupra altora? Cât de corect și echitabil îți exerciți această autoritate? Ai grijă!

„Varsă-Ți mânia!”

4. Citește Psalmii 58:6-8; 69:22-28; 83:9-17; 94:1,2 și 137:7-9. Ce sentimente transmit acești psalmi? Cine judecă în acești psalmi?

Psalmii 58:6-8

⁶ Dumnezeu, zdrobește-le dinții din gură! Smulge, Doamne, măselele acestor pui de lei!

⁷ Să se risipească întocmai ca niște ape care se scurg! Săgețile pe care le-aruncă ei, să fie niște săgeți tocite!

⁸ Să piară, ca un melc, care se topește umblând; să nu vadă soarele, ca stîrpitura unei femei!

Psalmii 69:22-28

²² Să li se prefacă masa într-o cursă, și liniștea într-un laț!

²³ Să li se întunece ochii, și să nu mai vadă, și clatină-le mereu coapsele!

²⁴ Varsă-Ți mânia peste ei, și să-i atingă urgia Ta aprinsă!

²⁵ Pustie să le rămână locuința, și nimeni să nu mai locuiască în corturile lor!

²⁶ Căci ei prigonesc pe cel lovit de Tine, povestesc suferințele celor răniți de Tine.

²⁷ Aducă alte nelegiuiri la neleguirile lor, și să n-aibă parte de îndurarea Ta!

²⁸ Să fie șterși din cartea vieții, și să nu fie scriși împreună cu cei neprihăniți!

Psalmii 83:9-17

⁹ Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pârau Chison,

¹⁰ care au fost nimiciți la En-Dor, și au ajuns un gunoi pentru îngrășarea pământului.

¹¹ Căpeteniile lor fă-le ca lui Oreb și Zeeb, și tuturor domnilor lor ca lui Zebah și Țalmuna!

¹² Căci ei zic: „Să punem mâna pe locuințele lui Dumnezeu!”

¹³ Dumnezeu, fă-i ca vârtejul de praf, ca paiul luat de vânt,

¹⁴ Ca focul care arde pădurea, și ca flacăra, care aprinde munții!

¹⁵ Urmărește-i astfel cu furtuna Ta, și bagă groaza în ei cu vijelia Ta!

¹⁶ Acopere-le fața de rușine, ca să caute Numele Tău, Doamne!

¹⁷ Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le roșuească obrazul de rușine și să piară!

Psalmii 94:1,2

¹ Doamne, Dumnezeu răzbunărilor, Tu, Dumnezeu răzbunărilor, arată-Te!

² Scoală-Te, Judecătorul pământului, și răsplătește celor mândri după faptele lor!

Psalmii 137:7-9

⁷ Adu-Ți aminte, Doamne, de copiii Edomului, cari, în ziua nenorocirii Ierusalimului, ziceau: „Radeți-l, radeți-l din temelii!”

⁸ Ah! fiica Babilonului, sortită pustiirii, ferice de cine-ți va întoarce la fel răul pe care ni l-ai făcut!

⁹ Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi, și-i va zdrobi de stâncă!

Unii psalmi Îl imploră pe Dumnezeu să Se răzbune pe oamenii și popoarele care caută să facă răul sau care au făcut deja rău psalmiștilor sau poporului lor. Acești psalmi pot deruta cititorii, din cauza limbajului lor dur și a aparentei neconcordanțe cu principiul biblic de a-i iubi pe vrăjmași (Matei 5:44).

Totuși indignarea psalmistului în fața asupririi este un lucru bun. Înseamnă că psalmiștii luau binele și răul mai în serios decât mulți oameni. Psalmistului îi pasă, chiar mult, de răul care se face în lume, nu doar la adresa lui, ci și a altora. Dar nicăieri acesta nu sugerează că el ar fi agentul răzbunării. Dimpotrivă, psalmistul lasă răzbunarea exclusiv pe mâna lui Dumnezeu. Psalmii evocă blestemele din cadrul legământului divin (Deuteronomul 27:9-16) și Îl imploră pe Dumnezeu să acționeze așa cum a promis.

Psalmii sunt forme de proclamare profetică a judecății iminente a lui Dumnezeu, nu sunt doar simple rugăciuni ale psalmiștilor. Psalmul 137 reflectă vestirea judecății divine asupra Babilonului, așa cum este exprimată în Profeți. Distrugerea pe care babilonienii au adus-o asupra altor popoare avea să se întoarcă asupra lor. Psalmii transmit avertismentul divin că răul nu va trece nepedepsit pentru totdeauna.

Răzbunarea lui Dumnezeu este proporțională cu dreptatea și harul Lui. Copiii lui Dumnezeu sunt chemați să se roage pentru cei care le greșesc și chiar să sperie la convertirea lor (Psalmii 83:18; Ieremia 29:7).

În orice caz, ar trebui să fim atenți ca nu cumva, în încercarea noastră de a încadra acești psalmi în normele biblice de iubire a vrăjmașilor, să nu minimalizăm experiența agonizantă exprimată în ei. Dumnezeu ia aminte la suferința copiilor Săi și îi asigură că „scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El” (Psalmii 116:15). Judecata divină obligă poporul lui Dumnezeu să își ridice glasul împotriva răului și să caute venirea împărăției lui Dumnezeu în desăvârșirea ei. Psalmii le dau în același timp o voce celor care suferă, făcându-le cunoscut faptul că Dumnezeu le știe suferința și că într-o zi dreptatea va veni.

Există cineva care nu se gândește sau n-a visat uneori să se răzbune pe cei care i-au greșit lui personal sau celor dragi? Cum te ajută acești psalmi să exprimi aceste sentimente într-o perspectivă corectă?

Joi, 8 februarie

Judecata divină și sanctuarul

5. Citește Psalmii 96:6-10; 99:1-4 și 132:7-9,13-18. Unde are loc judecata lui Dumnezeu și care sunt implicațiile pentru noi? Cum ne ajută sanctuarul să înțelegem cum va gestiona Dumnezeu problema răului?

Psalmii 96:6-10

⁶ Strălucirea și măreția sunt înaintea Feței Lui, slava și podoaba sunt în locașul Lui cel Sfânt.

⁷ Familiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste!

⁸ Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare, și intrați în curțile Lui!

⁹ Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului!

¹⁰ Spuneți printre neamuri: „Domnul împărățește! De aceea lumea este tare, și nu se clatină.” Domnul judecă popoarele cu dreptate.

Psalmii 99:1-4

¹ Domnul împărățește: popoarele tremură; El șade pe heruvimi: pământul se clatină.

² Domnul este mare în Sion, și înalțat peste toate popoarele.

³ Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este Sfânt!

⁴ Să laude oamenii tăria Împăratului, căci iubește dreptatea! Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov.

Psalmii 132:7-9,13-18

⁷ Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta?

⁸ Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo;

⁹ Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,

¹³ Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai țesut în pânțele mamei mele:

¹⁴ Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!

¹⁵ Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului.

¹⁶ Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.

¹⁷ Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor!

¹⁸ Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.

Judecata Domnului este strâns legată de sanctuar. Sanctuarul era mediul în care înțelegerea psalmistului cu privire la problema răului suferea o transformare (Psalmii 73:17-20). Sanctuarul era locul desemnat pentru judecata divină, de exemplu prin intermediul judecății lui Urim (Numeri 27:21) și a pieptarului marelui-preot (Exodul 28:15,28-30). Prin urmare, mulți psalmi Îl descriu pe Dumnezeu pe tronul Său din sanctuar gata să judece lumea pentru păcat și rău.

În sanctuar se dezvăluia planul de mântuire. În păgânism, păcatul era înțeles în primul rând ca o pată fizică ce trebuia îndepărtată prin ritualuri magice. În schimb, Biblia prezintă păcatul ca o încălcare a legii morale a lui Dumnezeu. Sfințenia lui Dumnezeu înseamnă că El iubește dreptatea și neprihănirea. Tot la fel, poporul lui Dumnezeu ar trebui să caute dreptatea și neprihănirea și să se închine lui Dumnezeu în sfințenia Sa. Pentru a face lucrul acesta, trebuie să păzească legea lui Dumnezeu, care este o expresie a sfințeniei Sale.

De aceea sanctuarul este locul de iertare a păcatelor și de redare a neprihănirii, după cum se observă prin intermediul tronului milei lui Dumnezeu și al „jertfelor de dreptate” (Deuteronomul 33:19; Psalmii 4:5).

Cu toate acestea „Dumnezeul iertător” Se răzbună pentru faptele rele ale celor nepocăiți (Psalmii 99:8). Implicațiile practice ale rolului sanctuarului de loc al judecății divine se văd în conștientizarea constantă a sfințeniei lui Dumnezeu și în cerințele de a dovedi o viață neprihănită în concordanță cu principiile legământului lui Dumnezeu.

Judecata lui Dumnezeu din Sion are drept rezultat bunăstarea celor neprihăniți și înfrângerea celor răi (132:13-18). Sanctuarul făcea posibilă anticiparea cu bucurie a venirii Domnului ca Judecător, în special în Ziua Ispășirii. Tot așa, psalmii întăresc certitudinea sosirii iminente a Judecătorului divin (96:13; 98:9), și anume, a lui Isus Hristos, în sanctuarul ceresc (Apocalipsa 11:15-19).

Citește Romani 8:34. Cum ne arată acest verset că ceea ce face Hristos în sanctuarul ceresc este o veste bună pentru poporul Său?

Romani 8:34 *Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!*

Vineri, 9 februarie

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar

Ellen G. White, Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul „Fericirile”.

Psalmii sunt proteste la adresa indiferenței umane față de nedreptate; sunt un refuz de a accepta răul. Sunt motivați nu de dorința de răzbunare, ci de ardoarea de a onora numele lui Dumnezeu. Prin urmare, se cuvine ca cei neprihăniți să se bucure atunci când vor vedea răzbunarea lui Dumnezeu asupra răului, pentru că în felul acesta numele și dreptatea lui Dumnezeu sunt reînstituite în lume (Psalmii 58:10,11). Psalmii îi obligă pe oameni să își ridice glasul împotriva răului și să caute venirea împărăției lui Dumnezeu în plenitudinea ei. În psalmi primim asigurarea alinării și eliberării divine. Domnul Se va ridica!

„Isus a zis: «Când oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni..., bucurați-vă și veseliți-vă!» Apoi, El a îndreptat atenția ascultătorilor Săi spre profeții din trecut, care au vorbit în Numele Domnului, recomandându-i ca «o pildă de suferință și de răbdare» (Iacov 5:10). Abel, primul credincios dintre copiii lui Adam, a murit ca martir. Enoh a umblat cu Dumnezeu, iar lumea nu l-a prețuit. Noe a fost luat în răs, spunându-se despre el că este un fanatic și un alarmist. «Alții au suferit batjocuri, bătaii, lanțuri și închisoare.» «Unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea și au fost chinuiți» (Evrei 11:36,35)” (Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 33).

Studiu zilnic

Biblia: Isaia 66 – Ieremia 6;

Spre cine Își îndreaptă Domnul privirile?

Ce n-au întrebat preoții?

Ce urma să i se întâmple chivotului legământului Domnului?

Ce fel de meșteri erau în poporul Domnului?

Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „Vindecarea minții” (până la „Făgăduințe de vindecare”).

Cum se pot împotrivi bolii cei care sunt bolnavi?